

לא היתה עוד מערכת בחירות בזאת, גזרה תהפוכות ואפתעות

ועולם לא היתה בישראל מערכת בחירות כה רבת-הפוכות. זו שתסתיים ביום השלישי. היא התחילה באווירה של שיעור התוצאות נראו בטוחות מדי. המערך יגיע לשלטון. היתה היתה רק אם יוכה המערך. גסת העשירית ברוב מחלט, או יודק בכל זאת לשוחפות עם תד"ל הנצחית.

וממשלה היתה במצב של התנתקות נפשית ומעשית. חבריה, דיה הבכירים וחברי-הכנסת הניפו חישו בקדחתנות עבודה חד-אחרי-הבחירות. אחדים מהם ליתו ברגע האחרון להשתבץ ב-שורות במנגנון הממלכתי. מנחם בגין נראה כמי שהגיע בדרך, גופנית ונפשית. חבר השמיצו איש את רעהו, ואותו. רעשן סמך של הדלפות והשירות הסתיר את הממשלה כור-לאינפלציה דהרה, איש לא היה "לגמור את החדש", ולו הממשלה היה טוטאלי. הפסק הממשלה אינה מתפקדת. היה לספקדין לאומי. ראשי המערך. תפרו את החליי.

איש חזק. ואו בא האות ה-שון למיפנה.

בבחירות בהסתדרות לא זכה הרך בניצחון הגדול שקיווה לו. יכוד לא התמוטט. כפי שציפו. הוא שמר על כוחו. סיסמה יתכת - "דוד לוי איש חזק" כאילו מנעה את המפלות.

אחר בחירות התנהלו באווירה שיעמום נורא. אחורי-המשתתף אי הגיע לשפל חסר-התקדים. אי עדיין לא ציפה למה שעמד לנרש.

אכן מאסו הבתנים. יורם ידור, עסקן בלתי-אהוד בלי זכה בחודש פברואר בתפקיד האוצר.

וא זכה בו מן ההפקר. איש לא מן שהוא יצליח במקום שבו שלו שני גאונים תורניים. שימ ארליך וייגאל הורביץ. אך איש קפץ על הג'וב, מילבד כמה ימים מנחם. ארידור, שעד לא זכה אף בתפקיד של שר. קיבל את התפקיד הבכיר. פתע התחילו העניינים לזוז. "מאסו הבתנים הפכה לראש ה של הליכוד.

סתבר כי ארידור הוא עסקן לגנאי ממולח. הודע לכלכל כל-של בחירות. בכמה מעשי-יוה מחוכמים שינה את האווירה רץ. הפסיק את הייבבה הציבור הכללית. יצר מצב-רוח של נטימות. כדור-העופרת. שהיה יבר לאחת מרגלי הליכוד, נותק. זישהמה נותק גם כדור-העופרת ית מחובר לרגל השניה. לעניימה המשתאה התרחש נס מן-די-האגדות. מנחם בגין קם ל-ייה. כמו ישוע הנוצרי לפני 1 שנים.

נאיש שהיה רדום, אדיש וי-כא כמנהיג המדינה. הרים את שו כשהריח את ריח הבחירות. חייה בארצות-הקור, שהת-רה אחרי שנת-חורף ארוכה, מן ממקומו. מלא מרץ אביבי. ממשלה התחילה. "לתפקד". ב-דה בלתי-פוסקת של נאומים ביץ בגין על ימין ועל שמאל, עט בלי אבחנה. פנימה וחוצה. גונים המחנפים צהלו. בגין טבו, אישיה-מפלגה חסר-תירות. דיבר אל לב השכבות זוכות ביותר, המהוות את ה-בכל חברה.

שבת עי קרניים. בראשית

צ'יק

בגין מלך ישראל, חי חי וקיים

מבחינת המערך, כאשר אירעה לי-פתע תהפוכה נוספת. בסידרה של מעשי-ביירונוות, חלקם יומים בידי עסקנים קטנים של הליכוד, חלקם פרי יוזמה עז-מית של אספסוף שהאדה לליכוד הוא אחד מסמליו, הובהלה דעת-הקהל בשכבות המבוססות. לפתע נמצא למערך עניין לענות בו. גלגלי המכונת של תעמולתו, שהסתובב באוויר, נגעו שוב ב-אדמה. היוזמה עברה אליו. הליכוד נאלץ להתנצל, להתגונן. ה"בדיחות נגמרו". זה היה ה-מצב כאשר נכנסה המערכה לשבוע האחרון שלה. איש לא יכול היה לדעת בביטחה איך משפיעה התה-פוכה האחרונה. האם חזרה היוזמה סופית למערך? האם תשנה בהלת-הבריונות את עמדתם של די מצ-ביעים כדי שאלה ינחילו יתרון למערך ו/או לטיעות הקטנות, ש-יתמכו בו בשעת-מיבחן? בשלב האחרון נעשתה האווירה רצינית יותר. הבדיחות התפלות. מעשיה-מקוינות והסיסמות ה-מטומטמות הלכו והתמעטו. שתי הרשימות הגדולות נאלצו לדבר רציניות - אם כי לא הגיעו לי-ויכוח של ממש על הנושאים ה-מרכזיים במנייני פנים וחוץ. ביי-טחון וחברה. המערכה התקרבה לקרב המכ-ריע.

בחירות

מישפט לרוגמה

החלו מישפטי הנאשמים בהתפרעות בפתח-תיקווה לאחרונה היו האלימות והבריו-נות במדינה כמו מזג-אוויר. כו-לם דיברו עליהן, אך איש לא עשה דבר בעניין. השבוע השתנו פני הדברים. מישפטי פתח-תיקווה הגישה כתבי-אישום נגד הריסר-הנאשמים האשונים. אחרי שהקהל בפתח-תיקווה אמר לשימעון פרס את כל מה ש-רצה, ביקש מפקד המישפטי את

הציג עצמו. הוא ביקש להוסיף כמה מילים בזכות העצירים אנשי המערך. אלא שגם מילותיו לא הר-עילו, וכל השבעה נידונו לאותה תקופת מעצר. עורך-הדין המזוקן, אבי אורן, הצליח בערר לשכנע את השופטת המחויבת, ויקטריה אוסטרובסקי-כהן, לצמצם את תקופת המעצר לארבעה ימים בלבד. אמרה השופטת: "התופעה של התפרעות בריונים באספות פולי-טיות פוגעת באשיות-החיים של מדינה דמוקרטית. לאחרונה הש-תרה אלימות פיזית ומילולית ב-אספות-בחירות, והיא מעוררת סכנה ממשית לקיים מדינת חוק..." השופטת קבעה שאם הפרקליטות תגיש כתבי-אישום נגד העצורים חוץ זמן המעצר, יתכן שיעצרו עד תום ההליכים. כתבי-האישום הוגש כבר למחרת, אך על עבירה קלה הרבה יותר, שעונשה רק שנת מאסר אחת: עבירה על התקלות אסורה. כל השבעה נעצרו עד תום ה-הליכים, ובאותו יום הוגשו גם כתבי-אישום נגד חמישה אחרים, באותו עניין. אחד מהם, מוטי אר-חיון, הוא אחיו של פקד שימעון חן, סגן מפקד תחנת פתח-תיקווה. עורך-הדין אורן, המייצג שישה מתוך השבעה, רצה לשכנעם להר-דות באשמה, וקיווה שביגלל עב-רם הנקי וקלות העבירה בה גאש-מו, ישוחררו מיד. ולא יידונו לי-מאסר. אך הנאשמים סירבו בתוקף להודות, העדיפו להשאיר במעצר עד לשיעית מישפטם. הסניגור מת-כוון לפנות ליועץ המישפטי ולבקש עיכוב הליכים נגד שולחיו. לדב-ריו הם היו רק מידגם זעיר מקהל גדול, שנאסף באקראי, וללא כל אשמה. המתפרעים שזרקו ביצים ועגבניות, גילגלו פחית-אשפה בוע-רים והשחיתו את סניף המערך - לא נתפטו עד היום.

תעמולה

באחרית הימים

סיומו של העסקן הרתי הוא חלומי שד האזרח החופשי "לראשונה בתולדות המדינה יפעלו הרדיו והטלוויזיה, בשידור-רים מלאים, ביום-הכיסורים הקרוב - החלטה על-יך התקבלה אתמול במליאת רשות-השידור..." האמנם? היתכן שכבר הזה ב-מדינת-ישראל, הנתונה מאז הק-מתה לחסיתן של המפלגות ה-ר-תיות, הפועלות להעמקתה והר-

נאשם זכר דווקא איש המערך

תעה הגדולה היתה בכך שישראל ובר ישראל זיגדון, שנעצרו גם הם, טענו מייד שהם בכלל אנשי מערך, ושנעצרו בטעות. הם לא התפרעו ולא שמעו את דבריו של הקצין, שציווה על פיזור הקהל. מתוך קהל הנאשפים בכית-המישפט, קם על רגליו היועץ ה-מישפטי של המערך, זאב טריינין,